

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/29/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423201487
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6423201487.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkyň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Danice Kočičkovej ako členiek senátu, v spore žalobkyne: A. B., nar. X. XXXXXX XXXX, trvale bytom C. XXX/XXX, XXX XX D. E., zast. A. F. E., advokátom so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 31 025 544, proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.6.2021 je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 7Csp/31/2023-66 zo dňa 24. augusta 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í t a k**, že **u r č u j e**, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, revolvingový úver č.XXXXXXXXXX zo dňa 29. júna 2021, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalobkyňa **m á** proti žalovanému **n á r o k** na náhradu trov prvoinstančného, odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré jej je žalovaný **p o v i n n ý** nahradiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 7Csp/31/2023-66 zo dňa 24. augusta 2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) rozhodol tak, že žalobu žalobkyne zamietol (prvá výroková veta) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. júna 2021 je bezúročný a bez poplatkov. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným ako dodávateľom uzatvorila dňa 29. júna 2021 formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere – účelový úver a revolvingový úver pod č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver v celkovej výške 8.970,-Eur; žalobou uplatnila nárok vyplývajúci z ustanovenia § 11 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“) z dôvodu hrubého porušenia povinností stanovených ustanovením § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch; tvrdila, že žalovaný pred poskytnutím úveru dostatočným spôsobom neskúmal jej bonitu a súčasne do jej príjmu započítal dokladovaný príjem jej partnera, čím umelo navýšil finančnú možnosť úhrady poskytnutých splátok zo strany žalobkyne.

1.2 Žalovaný so žalobou nesúhlasil, navrhol ju zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa uzatvorila úver na účely refinancovania minulých záväzkov. Žalovaný mal za to, že pre postup podľa ustanovenia § 11 zákona č.129/2010 Z.z. neboli splnené podmienky; konštatoval, že okrem bežných zistení ohľadom príjmov žalobkyne a jej partnera, vyživovacej povinnosti a zaťaženia klientky zisťoval bonitu žalobkyne aj v úverových registroch SOLUS a NRKI, z ktorých mu však nevyplynula skutočnosť, že by mala v čase žiadosti o poskytnutie dotknutého úveru ďalšie úvery poskytnuté Slovenskou sporiteľňou, a.s. zo dňa 9. februára 2011, Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. zo dňa 22. februára 2014 a VÚB, a.s. zo dňa 17. októbra 2014; vo vzťahu k ďalším dvom úverom, na ktoré žalobkyňa poukázala v žalobe, žalovaný uviedol, že tieto mali byť refinancované z poskytnutého úveru; úver od spoločnosti Amico Finance, a.s. zo dňa 6. apríla 2021 bol pri zisťovaní bonity klientky zohľadnený; úver poskytnutý spoločnosťou žalovaného zo dňa 15. októbra 2019 bol v čase posudzovania bonity klientky ukončený.

1.3 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámil sa s prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany; aplikoval ustanovenia § 7 ods.1, ods.2, ods.16, ods.17, ods.19, ods.20, ods.21, ods.24 a § 11 ods.2, ods.4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver na základe zmluvy zo dňa 29. júna 2021 bol účelovo viazaný na refinancovanie bývalých záväzkov žalobkyne; v konkrétnostiach záväzkov voči spoločnostiam Prima banka Slovensko, a.s., Amico Finance, a.s. a VÚB, a.s.. Súd prvej inštancie vylúčil hrubé porušenie povinnosti pri zisťovaní bonity klienta zo strany poskytovateľa spotrebiteľského úveru špecifikované v ustanovení § 11 ods.2 posledná veta zákona č. 129/2010 Z.z.. Pokiaľ ide o skúmanie porušenia povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v tejto súvislosti konštatoval, že údaje ohľadom bonity klientky boli čiastočne skúmané už na základe údajov, ktoré uviedla do znenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to čo sa týka výšky žalobkyňou dosahovaného príjmu ako aj osôb, ktoré tvoria s posudzovanou osobou spoločnú domácnosť; z prostriedkov procesnej obrany žalovaného mal súd za preukázané, že výšku príjmov žiadateľky za obdobie minimálne 3 mesiacov pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný zisťoval dotazom na peňažný ústav, ktorý viedol osobný účet žiadateľky; skúmanie bonity klientky žalovaný realizoval aj prostredníctvom lustrácie v úverovom registri NRKI, zo správy z ktorého vyplynulo, že v databáze tohto úverového registra nebola uvedená úverová zaťaženosť žalobkyne v súvislosti s úverom poskytnutým Slovenskou sporiteľňou, a.s. zo dňa 9. februára 2011, Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. zo dňa 20. februára 2014 a VÚB, a.s. zo dňa 17. októbra 2014. Okresný súd, mal za to, že ak žalovaný vykonal lustráciu dlžníčky v úverových registroch, overil si jej príjem a vychádzal aj z údajov dlžníčkou poskytnutých, nebolo možné od veriteľa požadovať pre splnenie odbornej starostlivosti viac. Okresný súd zároveň poukázal na ustanovenie § 7 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda na povinnosť žiadateľa poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie žalobu zamietol.

1.4 Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 255 ods.2 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a v plnom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa (ďalej aj „odvolateľka“) v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a rozhodol, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.6.2021 je bezúročný a bez poplatkov, eventuálne, aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnila odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 písm.d), písm.f) a písm.h) C.s.p.; tvrdila tak, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok neprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Odvolateľka poukázala na ustanovenie § 7 ods.16 písm.b) zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je vynaloženie odbornej starostlivosti veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, mal súd ex offio vykonať prieskum úverovej zmluvy; pokiaľ ide o tvrdené skutočnosti zo strany žalobkyne, súd mal ex offio vykonať vyhodnotenie prostriedkov procesnej obrany žalovaného, ktorý preukazoval, že pred poskytnutím úveru postupoval s odbornou starostlivosťou.

2.2 Citujúc ustanovenie § 7 ods.17 zákona o spotrebiteľských úveroch zdôraznila, že vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods.1 písm.a), banka, zahraničná banka alebo pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa ustanovenia § 20 ods.1 písm.a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobkyňa sa stotožnila s názorom súdu prvej inštancie, že na splnenie zákonnej povinnosti predpokladanej ustanovením § 7 ods.17 písm.b) zákona č. 129/2010 Z.z. by postačovalo nahliadnutie do jedného registra, dodala však, že to len v prípade, ak by uvedený register spĺňal zákonnú dvojtretinovú väčšinu veriteľov, ktorí do uvedeného registra poskytujú informácie o klientoch. Do registra NRKI sú poskytované údaje len nebankovými veriteľskými subjektami, ktoré určite nepredstavujú dvojtretinovú väčšinu veriteľov. Odvolateľka vyjadrila presvedčenie, že žalovaný mal pri skúmaní bonity jednoznačne požiadať aj o výpis zo spoločného registra bankových informácií (SRBI), čím by naplnil zákonom vyžadovanú dvojtretinovú väčšinu veriteľov. Konštatovala, že od roku 2015 si oba registre – NRKI a SRBI – navzájom vymieňajú informácie uvedené veriteľmi v jednotlivých registroch, preto, ak by žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou, musel by zistiť z informácií v registroch skutočnosť, že v čase poskytnutia úveru bolo jej úverové zaťaženie podstatne vyššie, a to o mesačné splátky bankových úverov vo výške minimálne 463,-Eur mesačne. Žalobkyňa označila za nedostatočný spôsob, akým žalovaný preveruje bonitu klientov ohľadom získavania a vyhodnocovania informácií z registrov; tento podľa jej názoru nespĺňa zákonnú požiadavku dvojtretinovej väčšiny veriteľov. Namietla, že žalovaný, rovnako ako súd prvej inštancie, sa uspokojil s informáciami vyplývajúcimi z NRKI, v databáze ktorého nebola uvedená úverová zaťaženosť žalobkyne týkajúca sa bankových úverov.

2.3 Pokiaľ ide o výpisy z bankového účtu žalobkyne preukazujúce výšku jej mesačného príjmu, tu žalobkyňa konštatovala, že ak by žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou a vyhodnotil by dané výpisy z účtu, zistil by, že žalobkyňa bola v čase poskytnutia úveru extrémne úverovo zaťažená a na splátky skôr poskytnutých úverov jej nepostačoval ani mesačný príjem. Namietla, že žalovaný do príjmovej časti žalobkyne zahrnul aj príjem jej partnera a tento zahrnul aj do výpočtu MLS žalobkyne; vyjadrila presvedčenie, že ak veriteľ takto postupoval, mal náležite overiť aj jeho úverové zaťaženie; na porovnanie dodala, že pri úvere poskytnutom na základe úverovej zmluvy zo dňa 15. októbra 2019 bol úver partnera uvedený v úverovej správe, avšak do výpočtu MLS klienta nebol započítaný a žalovaný vychádzal len z príjmu žalobkyne; zdôraznila aj, že jej manžel nie je účastníkom predmetného úverového vzťahu. Žalobkyňa súdu prvej inštancie vyčítala, že k uvedenému nezaujal žiadny právny názor.

2.4 Žalobkyňa mala za to, že došlo k hrubému porušeniu povinností vyplývajúcich z § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko žalovaný posudzoval bonitu žalobkyne bez akýchkoľvek údajov o majetkovo-sociálnej situácii spotrebiteľky; veriteľ neskúmal a súdu prvej inštancie nepreukázal, aké informácie zisťoval od žalobkyne ohľadom jej výdavkov na živobytie (splátka elektriky, vody, plynu, cestovanie do práce). Zo zmluvy o úvere ani z iného žalovaným predloženého dôkazu nebolo podľa názoru žalobkyne preukázané, že by od nej žalovaný požadoval, resp. zisťoval údaje o výške jej mesačných splátok úverov, prípadne iné preukázané výdavky.

2.5 Odvolateľka namietla, že žalovaný, hoci zistil informácie z NRKI, tieto nevyhodnotil, s ktorou skutočnosťou sa súd prvej inštancie nevyporiadal.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne zotrval na svojej argumentácii z konania pred súdom prvej inštancie.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 20. decembra 2023 č.k. 11CoCsp/32/2023-99 (ďalej aj „rozsudok krajského súdu, prvý v poradí“), rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (prvá výroková veta) a rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyne v rozsahu 100% (druhá výroková veta).

4.1 Reagujúc na odvoláciu argumentáciu žalobkyne odvolací súd v rozsudku (prvom v poradí) uzavrel, že postup žalovaného pred poskytnutím účelového spotrebiteľského úveru nebolo možné subsumovať pod hrubé porušenie povinnosti veriteľa pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver,

ktorá skutočnosť by mala za následok konštatovanie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

4.2 Odvolací súd prihliadal na skutočnosť, že poskytnutým úverom došlo k refinancovaniu troch iných úverov a výška splátok konsolidovaných úverov prevyšovala splátku novoschváleného úveru; poskytnutím nového úveru sa znížilo úverové zaťaženie žalobkyne o 34,80 Eur mesačne.

4.3 Otázku, že veriteľ do výpočtu MLS žalobkyne zahrnul aj príjem jej manžela, považoval odvolací súd za otázku bez právneho významu za situácie, že poskytnutým úverom došlo k refinancovaniu iných úverov a to bez ohľadu na tvrdenia žalobkyne, že príjem partnera nemá byť pri poskytovaní úveru zohľadňovaný, ak sa zároveň neskúma aj jeho vlastná úverová zaťaženosť.

4.4 Odvolací súd mal tiež za to, že pokiaľ ide o register NRKI, tento spĺňa ustanovením § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. predpokladanú dvojtretinovú väčšinu veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Ak žalobkyňa tvrdila, že registre NRKI a SRBI si od roku 2015 vymieňajú navzájom informácie, odvolací súd zdôraznil, že bankové úvery, na ktoré žalobkyňa poukazovala v podanom odvolaní, jej boli bankami poskytnuté v rokoch 2011 – 2014, a teda v čase, kedy výmena informácií medzi registrami NRKI a SRBI neprebíhala. Odvolací súd mal za to, že žalovaný ako poskytovateľ úveru svoju povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, splnil.

4.5 Napokon mal odvolací súd za to, že povinnosti vyplývajú nielen pre poskytovateľa úveru ale aj pre spotrebiteľa (§ 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) a žalobkyňa v žiadosti o úver žiadne finančné záväzky neuviedla a veriteľa tak nesporne zavádzala v otázke jej dlhov voči iným finančným subjektom (bankám).

5. Proti rozsudku odvolacieho súdu (prvému v poradí) podala žalobkyňa dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) uznesením z 22. októbra 2025 sp.zn. 8Cdo/85/2024 (ďalej aj „rozhodnutie dovolacieho súdu“ alebo „uznesenie dovolacieho súdu“) rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2023 sp.zn. 11CoCsp/32/2023 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (prvá výroková veta); dovolačný súd zrušil aj uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7Csp/31/2023-115 z 27. marca 2024 (druhá výroková veta).

5.1 Dovolačný súd posudzujúc dôvodnosť podaného dovolania zistil existenciu zmätočnej vady v zmysle § 420 písm.f) C.s.p.; z uvedeného dôvodu rozsudok krajského súdu (prvý v poradí) zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolaciemu súdu uložil povinnosť pri posudzovaní splnenia povinnosti žalovaného postupovať s odbornou starostlivosťou pri skúmaní úverovej bonity komplexne zhodnotiť relevantné uplatnené námietky s prihliadnutím na závery dovolacieho súdu. Zdôraznil, že overenie úverovej bonity predstavuje záruku pre spotrebiteľa v tom, že ho ochráni pred záväzkom, ktorý by v podstate nemohol splniť ako aj poskytovateľa úveru, ktorý znáša riziko, že nezíska vrátenie dohodnutej sumy. Veriteľ musí získať dostatočné informácie potvrdzujúce platobnú schopnosť spotrebiteľa a spotrebiteľ musí lojálne spolupracovať a predpokladá sa, že pri predkladaní žiadaných informácií koná opatrne a v dobrej viere.

5.2 V konkrétnostiach sa dovolačný súd nestotožnil so záverom odvolacieho súdu týkajúcim sa údajov získaných len z registra NRKI (z ktorých žalovaný vychádzal). Z výpisu SRBI predloženého žalobkyňou je totiž evidentné, že skúmanie úverovej bonity žalobkyne nebolo komplexné z dôvodu, že z uvedeného výpisu vyplýva, že žalobkyňi bolo v posledných 12 mesiacoch pred poskytnutím úveru zamietnutých celkom 6 žiadostí o úver inými veriteľmi a nebola dostatočne vyhodnotená jej úverová zaťaženosť. Z výpisu z registra NRKI úverová zaťaženosť nevyplývala, i napriek tomu, že aj z výpisu z úverového účtu žalobkyne bolo možné zistiť splácanie uvedených úverov.

5.3 Dovolačný súd nesúhlasil ani so záverom odvolacieho súdu týkajúcim sa výpočtu klienta MSL, ktorý námietky žalobkyne považoval bez právneho významu napriek tomu, že bez zohľadnenia aj výdavkov partnera žalobkyne, resp. jeho úverovej zaťaženi, nie je možné vyhodnotiť postup žalovaného s odbornou starostlivosťou bez preukázania relevantných skutkových okolností.

5.4 Posudzujúc dovolacie námietky dovolačný súd poukázal na závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. februára 2025 sp.zn. II. ÚS 530/2024, z ktorých vyplýva, že

súd rozhodujúci vo veci je povinný ex offa sa vysporiadať so všetkými konkrétnymi okolnosťami prípadu a v rámci rozhodnutia spotrebiteľovi odôvodniť, prečo preskúmanie jeho bonity veriteľom (ne)bolo v súlade nielen so slovenskými právnymi predpismi, ale aj normami európskeho práva. Povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa je v našom právnom poriadku zakotvená v § 7 zákona č.129/2010 Z.z, pričom ide o transpozíciu čl.8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Podľa tohto ustanovenia je veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Zákonodarca zdôraznil, že dôkazné bremeno pri overení toho, či si veriteľ splnil túto zákonnú povinnosť je na strane veriteľa (§ 7 ods.16 písm.b/ za bodkočiarkou zákona č.129/2010 Z.z.). Splnenie tejto povinnosti je však potrebné vnímať vo všetkých aspektoch súvisiacich s poskytovaním úveru. Povinnosť veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu je pre spotrebiteľa nepochybne viac než podstatná, pretože chráni spotrebiteľa pred rizikami nadmerného zadĺženia a platobnej neschopnosti. Súdny dvor citovanú smernicu vykladá tak, že „existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že sa spotrebiteľ najmä z dôvodu nevedomosti nebude dovolávať právnej normy určenej na jeho ochranu“.

5.5 V naznačenom smere dovolací súd poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-449/13 z 18. decembra 2018 a rozsudku vo veci C-303/20 z 10. júna 2021.

6. Po rozhodnutí dovolacieho súdu sa vo veci vyjadril žalovaný; písomnom vyjadrení navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania.

6.1 Tvrdil, že predložil dôkaz - informácie o skúmaní bonity z interného systému, ktorý jednoznačne preukazuje, že schopnosť dlžníka splácať úver je splnená v rozsahu ako predpokladá § 7 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z.. Úver sa navyše považuje za bezúročný a bez poplatkov iba v prípade hrubého porušenia povinností, za ktoré sa v zmysle § 11 ods. 2 druhá veta zákona č.129/2010 považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra. Uvedené sa v prejednávanej veci nepreukázalo. Žalovaný pritom skúmal schopnosť žalobkyne splácať úver nie len tým, že zisťoval jej príjem, jej rodinný stav, majetkové pomery a vykonal lustrácie v externých registroch, ale nad rámec povinností vyžadoval od žalobkyne aj výpisy z jej účtu, ktorými verifikoval najmä informáciu o výške príjmu a preskúmal celkové príjmy a výdavky žalobkyne v kontexte zostatkov na jej účtoch, ktoré boli v každom mesiaci kladné. Uvedené považoval žalovaný za dostačujúce, nakoľko išlo o konsolidáciu existujúcich úverov a úverové zaťaženie žalobkyne sa v dôsledku poskytnutého úveru nezhoršilo.

6.2 Žalovaný tak mal za to že s odbornou starostlivosťou nad rámec bežnej starostlivosti skúmal schopnosť spotrebiteľa splácať úver nielen nahliadnutím do príslušných registrov, ale aj dôsledným posúdením a zhodnotením predložených výpisov, ktorý umožňoval vytvorenie si celkového obrazu platobnej spôsobilosti žalobkyne ako žiadateľky o úver. Poukázal na obsah správy NRKI dostupnej ku dňu posúdenia úverovej bonity; z tejto správy vyplývajúce úvery boli poskytnutým úverom konsolidované a po vykonaní konsolidácie boli splátky vo výške 202 Eur nahradené splátkou vo výške 167,20 Eur, čo bol aj primárny dôvod, pre ktorý žalobkyňa o konsolidáciu úverov požiadala.

6.3 Žalovaný tiež tvrdil, že zistil rodinný stav, príjmy žalobkyne, jej výdavky v súvislosti s úverovou zaťaženosťou a zistenia preveril z obsahu predložených bankových výpisov ako aj dopytom z úverového registra. Podsúvaný názor žalobkyne o povinnosti zisťovať jej náklady v rozsahu položiek ako sú splátka elektriny, vody, plynu či nákladov na cestovanie do práce, pri konsolidovanom úvere, nemá oporu v zákone, nakoľko žiadna takáto povinnosť zo zákona žalovanému nevyplýva. Tieto náklady sú navyše zohľadnené vo výške životného minima, ktoré sa odpočítava z príjmu spotrebiteľa tak ako to vyplýva zo žalovaným predloženého interného výpisu.

6.4 S poukazom na § 11 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. žalovaný tvrdil, že zákonodarca v písmene a) citovaného ustanovenia použil vyučovaciu spojku „alebo“, a teda tieto dve podmienky nemusia byť

splnené kumulatívne. Mal za to, že predloženými dokumentmi preukázal, aké úkony uskutočnil pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobkyňou.

6.5 Žalovaný poukázal na to, že posúdil nielen príjmy žalobkyne, ale aj rodinný stav, zistil výdavky spočívajúce v dovtedajšom úverovom zaťažení, zohľadnil sumu životného minima na plnoletú fyzickú osobu a prihliadol aj na údaje z registra NRKI. Zdôraznil zníženie úverového zaťaženia o 34,80 eur a poukázal na záver vyplývajúci z rozsudku odvolacieho súdu, prvého v poradí. Tvrdil tak, že pri skúmaní bonity nemohol pochybiť v niečom, čo mu zákon ako povinnosť neukladá; poukázal aj na obsah úverovej zmluvy týkajúci sa príjmov, výdavkov, rodinného stavu žalobkyne, ktorá uvedené vlastnoručným podpisom vyhlásila za pravdivé. Napriek uvedenému bol žalovaný dostatočne obozretný a žalobkyňou uvádzané údaje dodatočne uveril, či už s výpismi z účtu, alebo lustráciami v registroch NRKI a SOLUS.

6.6 Skutočnosť, že žalobkyňa mala aj ďalšie úvery z bánk vedené v registri SRBI, ktoré žalovanému neuviedla, nebolo možné zo strany žalovaného zistiť, nakoľko išlo o úvery spreď októbra 2015, kedy vznikla povinnosť reportingu údajov o klientoch čerpajúcich úvery v registroch bez nutnosti ich súhlasu. Do októbra 2015 nebolo zdieľanie dát o klientoch medzi jednotlivými registrami zákona vynúiteľné; klient musel pri uzatváraní zmluvy udeliť aktívny súhlas na povolenie dotazu, reportu a zdieľania informácií a dát medzi registrami NRKI a SRBI. V danom prípade banky nedisponovali potrebným súhlasom žalobkyne na zdieľanie záznamov do NRKI a záznamy o úveroch žalobkyne uzatvorených s bankami sa neobjavili v úverovej správe pri uzatváraní žalovanej úverovej zmluvy. O úveroch čerpaných v bankách sa preto žalovaný ani pri najvyššej miere opatrnosti nemal ako dozvedieť; nie je členom registra SRBI; s registrom SRBI môže informácie len zdieľať a aj to len za podmienky, že na to existuje právny titul; aktuálnym právnym titulom je samotný zákon, ktorý to umožňuje; v staršom období sa vyžadoval udelený súhlas klienta. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na to, že mala bankové úvery, o ktorých žalovaného neinformovala, žalovaný zdôraznil, že boli poskytnuté bankami v čase, kedy výmena informácií medzi registrami NRKI a SRBI neprebíha. Podstatné podľa žalovaného je, že splnil povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov (§ 7 ods.17 zákona č.129/2010 Z.z.).

6.7 Žalovaný napokon poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa nespĺnila svoju povinnosť uvádzať v žiadosti o úver úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver; zavádzala žalovaného v otázke jej dlhov voči iným finančným subjektom (bankám) ak následne tvrdí, že tieto existovali. Žalovaný nemal žiaden dôvod na poskytovanie úverov osobám, u ktorých je vysoká pravdepodobnosť, že finančné prostriedky od žalovaného prijmú bez toho, aby ich následne splácali; uvedeným by sa sám vystavoval riziku zlého vyhodnotenia finančnej spôsobilosti klienta a tým riziku nesplácania poskytnutého úveru.

6.8 Žalovaný napokon uzavrel, že splnil povinnosti vyplývajúce mu zo zákona pri preskúmaní bonity klienta; neuspokojil sa iba s informáciami uvedenými v zmluve a vyhlásením žalobkyne, ale vykonal aj vlastné lustráciu v registri NRKI, realizoval vlastný dobrovoľný prepočet MLS a vyžiadal predloženie bankových výpisov. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky, z ktorých vyplýva, že ochrana spotrebiteľa má byť interpretovaná triezvo a nie je možné ju poňať ako ochranu ľahkomyselnosti a nerozvážnosti spotrebiteľa. Zdôraznil, že žalobkyňa si dlhodobo a bezdôvodne neplní svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce z predmetnej úverovej zmluvy; dňom 08. augusta 2024 úplne prestala uhrádzať splátky poskytnutého konsolidačného úveru a ku dňu písomného vyjadrenia len na samotnej istine žalovaný eviduje nesplatený zostatok vo výške 4.900,-Eur.

7. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p., vo veci nariadil pojednávanie (§ 385 ods.1 C.s.p.) na ktorom zopakoval (doplnil) dokazovanie v zmysle § 384 ods. 1 C.s.p.. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná, a preto odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

7.1 Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Odvolací súd vec prejednal na pojednávaní za neprítomnosti žalobkyne, žalovaného a jeho právneho zástupcu; žalovaný a jeho právny zástupca svoju neúčast' na pojednávaní vopred z dôvodov

hospodárnosti ospravedlnili; žalovaný sa vo veci po zrušujúcom uznesení dovolacieho súdu vyjadril (bod 6-6.8 tohto rozsudku).

9. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a odvolacích námietkach. Zdôraznil, že žalovaný mal možnosť zistiť úverovú zaťaženosť žalobkyne už len tým, že disponoval výpisom z účtu žalobkyne, z tohto účtu vyplýva, že úverové zaťaženie existuje a aké má žalobkyňa náklady. Zároveň ak by nahliadol do úverového registra bánk zistil by, že boli zamietnuté žiadosti o poskytnutie úverov a že sú v ňom uvedené aj ďalšie splátky. Žalovaný nedodrжал § 7 ods.28 zákona č.129/2010 Z.z., ktorý pojednáva o očakávanom znížení príjmu žalobkyne a jej prípadný starobný dôchodok. Bez ohľadu na konsolidáciu úverov a zníženiu splátky úverov, došlo k predĺženiu splatnosti konsolidovaného úveru. Uvedené sa považuje za hrubé porušenie odbornej starostlivosti dodávateľa. Nárok na odchod do dôchodku pre žalobkyňou z predpisov o sociálnom zabezpečení prichádza do úvahy na deň 9. augusta 2027 a splatnosť poslednej splátky konsolidovaného úveru je 3. augusta 2029. Nie je zrejmé, ako túto skutočnosť, žalovaný vyhodnotil. Ďalej namietal vyhodnotenie partnera žalobkyne (pre účely posúdenia bonity). Ak totiž žalovaný posudzoval jeho príjem, mal posudzovať aj jeho úverové zaťaženie; uvedené žalovaný nerealizoval, resp. z posúdenia bonity žalobkyne to nevyplýva. Svoju argumentáciu oprel aj o závery vyplývajúce zo zrušujúceho uznesenia dovolacieho súdu (bod 5.-5.5 tohto rozsudku).

10. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len relevantnými námietkami uvedenými v odvolaní. Prihliadal tiež na závery dovolacieho súdu vyjadrené v zrušujúcom uznesení, ktoré boli pre odvolací súd záväzné.

11. Z obsahu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že okresný súd konal o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29. júna 2021 je bezúročný a bez poplatkov; žalobkyňa tvrdila, že veriteľ hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch; uvedené bolo aj obsahom odvolacej argumentácie žalobkyne.

11.1 Hrubé porušenie povinnosti veriteľa pri posúdení schopnosti spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver súd prvej inštancie nezhliadol.

12. Z vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že strany sporu, žalobkyňa v postavení spotrebiteľky a žalovaný v postavení dodávateľa uzavreli 29. júna 2021 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere – účelový a revolvingový úver pod č.XXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 8.970,-Eur. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver v 96 splátkach, o výške splátky 167,20 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 16,02%, dohodnutej RPMN vo výške 17,30%. Celková čiastka, ktorá mala žalobkyňa zaplatiť predstavovala sumu 16.051,21 Eur. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že poskytnutý úver bol účelovo viazaný na refinancovanie záväzkov žalobkyne, a to spotrebiteľskej zmluvy uzavretej s Prima banka Slovensko a.s. so zostatkom 1.726,-Eur, s obchodnou spoločnosťou Amico Finance, a.s., Bratislava so zostatkom 5.871,-Eur a s VÚB a.s. so zostatkom 969,-Eur; zvyšná čas poskytnutého úveru vo výške 404,-Eur bola pripísaná na osobný účet žalobkyne. Zo spisu rovnako vyplýva, že žalovaný pri posudzovaní schopnosti žalobkyne splácať úver vychádzal z informácií o jej čistom mesačnom príjme (ktorý bol preukazovaný výpismi z bankového účtu žalobkyne za obdobie od 1. marca 2021 do 31. mája 2021. Poskytovateľ úveru tiež vychádzal z lustrácie v Nebankovom registri klientskych informácií (NRKI). Veriteľ skúmal rodinný stav žalobkyne, druh jej bývania, počet vyživovaných osôb, výšku príjmu jej partnera, a to na základe údajov, ktoré žalobkyňa poskytla veriteľovi v žiadosti o úver. Žalobkyňa zároveň v žiadosti prehlásila, že splátky úverov iným spoločnostiam predstavujú sumu 0,-Eur. Je zrejmé, že žalovaný pred poskytnutím úveru zohľadňoval životné minimum vo výške 214,83 Eur, príjem partnera znížený o 35% (viac ako iba výšku životného minima na ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu); k výpočtu MLS vyplýva konštatovanie o preddôchodkovej redukcii príjmu (- 277,-Eur); je tiež zrejmé, že zohľadňoval sumu splátok úverov, o ktorých mal vedomosť a ktoré boli konsolidované spornou úverovou zmluvou a vyhodnocoval tak aj výšku splátky novoschváleného úveru.

12.1 Z výpisov z účtu žalobkyne vedeného v Slovenskej sporiteľni a.s. za obdobie od 1. marca 2021 do 31. mája 2021 (ktoré si mal žalobca pri vyhodnocovaní bonity žalobkyne vyžiadať) vyplýva plnenie

na protiúčet pss3 vo výške 124,50 Eur (11. marca 2021), na protiúčet PSS2 vo výške 200 Eur (12. marca 2021), na protiúčet Otp vo výške 200 Eur (12. marca 2021, splátka pohľadávky z úveru vo výške 265,79 Eur (20. marca 2021) s uvedením „splátka“; v mesiaci apríl plnenie vo výške 258,48 Eur (9. apríla 2021) s uvedením názvu protiúčtu „home“, plnenie na protiúčet pss3 vo výške 124,50 Eur (9. apríla 2021), splátka pohľadávky z úveru vo výške 265,79 Eur (20. apríla 2021) s uvedením „splátka“, plnenie na protiúčet PSS2 vo výške 200 Eur (20. apríla 2021), na protiúčet Otp vo výške 500 Eur (20. apríla 2021, plnenie na protiúčet „home“ vo výške 253,48 Eur (26. apríla 2021). Za mesiac máj 2021 vyplýva plnenie na protiúčet pss3 vo výške 124,50 Eur (10. mája 2021), splátka pohľadávky z úveru vo výške 265,79 Eur (20. mája 2021) s označením „splátka“, plnenie na protiúčet PSS2 vo výške 200 Eur (20. mája 2021). Okrem uvedeného z výpisov z účtu vyplýva aj plnenie vo výške 291,60 Eur dňa 24. mája 2021 z uvedením protiúčtu „HeyPay“ ako aj pravidelné plnenie vo výške 65 Eur na protiúčet označený ako „csob“.

13. Reagujúc na uvedené odvolací súd uvádza, že potreba odbornej starostlivosti veriteľa pri posúdení schopností spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver vyplýva z ustanovenia § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z., podľa ktorého je veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Dôsledkom porušenia povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. je, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (v prípade, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou); sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru zákon o spotrebiteľských úveroch pripúšťa len v prípade hrubého porušenia povinností predpokladaných ustanovením § 7 ods.1 citovaného zákona.

13.1 Zákon č.129/2010 Z.z. v § 11 ods.2 definuje, že hrubým porušením povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je:

- a) posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver,
- b) porušenie ustanovení § 7 ods.19 až 42.

13.2 Posudzovanie bonity klienta dodávateľom pri poskytovaní úveru (čo aj pri refinancovaní „starých“ úverov) nemôže byť len formálne, resp. imaginárne, inak by nebola dodržaná zákonná požiadavka odbornej starostlivosti dodávateľa.

14. Pre odvolací súd z vykonaného (doplneného) dokazovania (aj vo svetle kasačných záverov dovolacieho súdu, ktorý vyslovil, že skúmanie bonity žalobkyne nebolo komplexné) vyplýva, že posudzovanie bonity žalobkyne bolo len formálne, bez vyhodnotenia všetkých podstatných skutočností, ktoré žalovaný ako poskytovateľ úveru pri vyhodnocovaní bonity spotrebiteľky zistil, resp. musel zistiť. Z predložených listín sa javí, že žalovaný svoje povinnosti podľa § 11 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. splnil; pri podrobnejšom náhľade je však zrejmé, že zákonná povinnosť bola splnená len formálne.

14.1 Veriteľ je totiž povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z.). Posúdenie neznamená iba obstaranie si podkladov ale aj ich vyhodnotenie jednotlivo a aj vo vzájomných súvislostiach.

14.2 Je zrejmé, že z podkladov, ktoré si žalovaný zabezpečil, najmä pokiaľ ide o výpisy z bankového účtu žalobkyne, vyplýva aj iné úverové zaťaženie žalobkyne, ktoré možno jednoznačne vyvodiť nielen z označenia protiúčtu (v danom prípade napr. pss2, pss3. otp, home, prípadne csob), ale aj zo skutočnosti, že ide o opakujúce sa platby (čo nasvedčuje tomu, že ide o mesačné splátky), ako aj zo skutočnosti, že vo vzťahu k plneniu vo výške 265,79 Eur de o splátku pohľadávky z úveru konkrétne označenú vo výpise ako „splátka“. Nepochybne o spôsobilosti žalobkyne splácať poskytovaný úver svedčí aj označenie protiúčtu ako „HeyPay“, v prípade tohto označenia je všeobecnej známe, že ide o spoločnosť, ktorá sa zameriava na vymáhanie pohľadávok.

14.3 Vyhodnotenie veriteľa o bonite spotrebiteľa tieto skutočnosti ignoruje a nijakým spôsobom na ne nereaguje, v konečnom dôsledku aj z písomného vyjadrenia žalovaného vyplýva, že z výpisov z účtu skúmal (verifikoval) najmä informáciu o výške príjmu žiadateľky a preskúmal celkové príjmy a výdavky v kontexte zostatkov na účtoch, ktoré boli v každom mesiaci kladné. Podozrivé pre dodávateľa nebolo ani to, že príjem zo zamestnania žalobkyne na úhradu všetkých finančných operácií na účte žalobkyne nepostačoval a bol „dotovaný“ vkladmi v hotovosti (vo rozličných sumách v jednotlivých mesiacoch). Žalovaný neoveril právny titul a výšku plnení, z ktorých je možné jednoznačne vyvodiť, že ide o splátky peňažným ústavom (bankám), prípadne nebankovým spoločnostiam alebo spoločnosti, ktorá sa zaoberá vymáhaním pohľadávok.

14.4 Ak veriteľ informácie, ktorými disponoval, nevyhodnotil, nemožno konštatovať, že splnil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou bonitu žalobkyne ako spotrebiteľky splácať úver, o ktorý požiadala, čo aj za účelom refinancovania iných úverov (o ktorých veriteľ vedomosť mal). Je totiž povinnosťou veriteľa získané informácie (pri zisťovaní bonity klienta) správne, v súlade s cieľom a účelom § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z., aj vyhodnotiť.

14.5 Podľa § 11 ods.2 druhá veta zákona č.129/2010 Z.z. za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

14.6 Žalovaný v písomnom vyjadrení tvrdí, že splnil všetky povinnosti uložené mu zákonom č.129/2010 Z.z. a najmä, že sa nedopustil hrubého porušenia odbornej starostlivosti v zmysle § 11 ods.2 druhá veta zákona č.129/2010 Z.z.. S uvedeným odvolací súd po zopakovaní dokazovania a jeho vyhodnotení nesúhlasí. Žalovaný si splnil iba svoju povinnosť obstarat' si podklady pre posúdenie bonity žiadateľky o úver; tieto podklady neposúdil, resp. jeho posúdenie obstaraných podkladov nebolo dostatočné, a to z dôvodu, že informácie, ktoré z podkladov zistil, presvedčivo nasvedčovali tomu, že úverové zaťaženie žalobkyne je vyššie, ako uvádzala v žiadosti o poskytnutie úveru. V tomto smere posúdenie bonity žalobkyne s prihliadnutím na jej celkovú úverovú zaťaženosť úplne absentuje. Informácie, ktorými žalovaný ako dodávateľ disponoval, ho plne oprávňovali k tomu, aby si pri posudzovaní bonity žiadateľky o úver obstaral informácie nielen z registra NRKI ale aj z registra SRBI. A to za súhlasu žiadateľky a v prípade jej nesúhlasu bolo dodávateľ povinný poskytnutie úveru odmietnuť, nakoľko by zistil, že bonita žalobkyne nebola pre poskytnutie požadovaného úveru dostatočná.

14.7 Uvedené odvolací súd vyhodnocuje ako hrubé porušenie povinnosti posúdiť bonitu žiadateľky o úver s odbornou starostlivosťou, čo má samo o sebe za následok konštatovanie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

15. Iba na okraj odvolací súd uvádza, že žalovaný síce pri výpočte MLS žalobkyne konštatoval, že v rámci detailov výpočtu uvažoval aj s preddôchodkovou redukciovou príjmov (- 277 Eur), uvedené ale nedáva žiadnu odpoveď na to, akým spôsobom zohľadnil očakávané zníženie príjmu spotrebiteľky z dôvodu očakávaného začatia poberania starobného dôchodku, ku ktorému malo dôjsť už v čase, kedy by poskytnutý úver splatný nebol.

16. Odvolací súd v rozsudku, prvom v poradí, konštatoval, že námietka o tom, že veriteľ do výpočtu MLS žalobkyne zahrnul aj príjem jej manžela bez toho, aby zohľadnil jeho úverové zaťaženie, bola bez právneho významu z dôvodu, že poskytnutým úverom došlo k refinancovaniu iných úverov.

16.1 Dovolací súd uvedený postup odvolaciemu súdu vytkol a uviedol, že bez zohľadnenia aj výdavkov partnera žalobkyne, resp. jeho úverového zaťaženia, nie je možné vyhodnotiť, či žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou.

16.2 K uvedenému aj s prihliadnutím na skutočnosť, že odvolací súd v tomto rozsudku konštatuje hrubé porušenie povinnosti dodávateľa s odbornou starostlivosťou vyhodnotiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver, krajský súd udáva, že z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaný vôbec posudzoval bonitu žalobkyne v súvislosti s bonitou jej partnera.

16.3 Vzhľadom k tomu, že rodinný, prípadne partnerský vzťah predstavuje (aj) majetkové spoločenstvo, reprezentované bezpodielovým spoluvlastníctvom (manželstvo), prípadne podielovým spoluvlastníctvom (partnerstvo), je potrebné pri skúmaní bonity žiadateľa skúmať úverové zaťaženie rodiny ako celku, a nie len jej jednotlivého jej člena. Uvedené platí o to viac, ak sa k príjmu žiadateľky pri výpočte MLS zaráta aj príjem jej partnera. Zarátanie príjmu partnera bez súčasného zohľadnenia jeho vlastného úverového zaťaženia nemôže mať za následok konštatovanie o riadnom zistení bonity žiadateľa, nakoľko pri výpočte MLS sa v takomto prípade zohľadňujú len „plusové“ položky (príjem) a „mínusové“ položky (úverové zaťaženie) ostáva skryté. Výsledkom takéhoto posúdenia môže byť len neúplné, nedostatočné a mylné zistenie schopnosti spotrebiteľa uhradiť svoj finančný záväzok a v rozpore s potrebou odbornej starostlivosti dodávateľa pri posudzovaní tejto schopnosti. Len v prípade úplných informácií o príjmoch a výdavkoch žiadateľky a úplných informácií aj o výdavkoch manžela spotrebiteľky (ak sa jeho príjem zaráta do výpočtu MLS) je možné konštatovať náležité zistenie schopností žiadateľky a len z úplných informácií je možné riadne posúdenie (a teda posúdenie s odbornou starostlivosťou) bonity klienta.

17. Obranou žalovaného (okrem tvrdenia o tom, že svoje povinnosti vyplývajúce mu z právneho predpisu splnil) bolo predovšetkým tvrdenie, že žalovaný pri žiadosti o poskytnutie úveru neuviedla všetky rozhodujúce skutočnosti, zatajila svoje (ďalšie) úverové zaťaženie. Odvolací súd nepopiera porušenie povinnosti žalobkyňou; koná však o žalobe o určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

17.1 Požiadavka postupu dodávateľa s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver nie je len ochranou spotrebiteľa ale aj ochranou dodávateľa; smeruje k tomu, aby úvery neboli bezbreho poskytované aj osobám, v ktorých schopnostiach nie je poskytnutý úver splatiť, čím požiadavka odbornej starostlivosti plní aj ochranu dodávateľa, aby nedošlo k zlyhaniu poskytnutých úverov.

17.2 Práve uvedenému napomáha požiadavka odbornej starostlivosti uložená veriteľovi; smeruje k tomu, aby veriteľ nevychádzal iba z informácií poskytnutých mu žiadateľom o úver ale aby si (aj sám) informácie obstaral a s odbornou starostlivosťou ich posúdil (vyhodnotil).

17.3 Ak tak veriteľ nespravil, nemôže jeho procesná obrana spočívať len v preukázaní, že ani spotrebiteľ svoje povinnosti nesplnil. Zákonná sankcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru nie je ovplyvnená porušením povinnosti spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver.

18. Ak žalovaný v písomnom vyjadrení poukazoval na skutočnosť, že žalobkyňa od augusta 2024 svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutý úver neplní, odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť sama o sebe nie je dôvodom pre zamietnutie žaloby, ktorá nie je žalobou na plnenie ale určovacou žalobou vo vzťahu k určeniu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Reálny zostatok dlhu pri konštatovanej bezúročnosti úveru, bude stranami sporu nepochybne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej prehodnotený (korigovaný).

19. Z vyššie uvedených dôvodov, po doplnení dokazovania, odvolací súd konštatujúc nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods.1 C.s.p. v spojení s § 255 ods.1 C.s.p. tak, že nárok na náhradu trov celého konania, a teda konania pred súdom prvej inštancie, odvolacieho konania ako aj dovolacieho konania patrí v spore v celom rozsahu úspešnej žalobkyni, proti žalovanému, ktorý v spore úspešný nebol. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.